

Sygn. akt IVU 96/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 listopada 2018r.

Sąd Rejonowy w Łomży IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSR Urszula Zaleska

Protokolant: st. sekr. sąd. Jadwiga Wałkuska

po rozpoznaniu w dniu 7 listopada 2018r. w Łomży

na rozprawie

sprawy z odwołania **E. B. (1)**

przeciwko **Prezesowi Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego**

o przedłużenie okresu wypłaty zasiłku chorobowego

na skutek odwołania od decyzji z dnia 20 czerwca 2018r., znak: (...), (...)-PS. (...). 70.2018

I. Oddala odwołanie.

II. Zasądza od odwołującego się E. B. (1) na rzecz Prezesa Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego kwotę 180,-(sto osiemdziesiąt) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt IVU 96/18

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 20.06.2018r., znak (...)-PS. (...).70.2018, (...) Kasa Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego P. Terenowa w Ł., powołując się na przepisy ustawy z dnia 20.12.1990r. o ubezpieczeniu społecznym rolników (Dz.U. z 2017r. poz. 2336 z późn.zm.), odmówiła E. B. (1) prawa do przedłużenia okresu wypłaty zasiłku chorobowego. W uzasadnieniu powyższej decyzji organ rentowy wskazał, iż w dniu 07.06.2018r. Komisja Lekarska Kasy nie uznała odwołującego się za niezdolnego do pracy i z uwagi na powyższe brak jest podstaw do dalszej wypłaty zasiłku chorobowego.

Od powyższej decyzji odwołanie złożył E. B. (1). Stwierdził, że nie zgadza się z orzeczeniem komisji lekarskiej, ponieważ jego stan zdrowia nie pozwala na dalsze prowadzenie gospodarstwa rolnego.

W odpowiedzi na odwołanie Kasa Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego P. Terenowa w Z. wniosła o jego oddalenie w całości, podtrzymując argumentację zawartą w zaskarżonej decyzji.

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

Powód E. B. (1) podczas prac w gospodarstwie rolnym w dniu 05.10.2017r. doznał zwichnięcia, skręcenia, naderwania stawów i więzadeł stawu skokowego i poziomu stopy. Odwołujący się był uznany za czasowo niezdolnego do pracy z powodu choroby i w okresie od dnia 06.10.2017r. do dnia 13.04.2018r. pobierał zasiłek chorobowy (dowód: karta

zasiłku chorobowego - akta KRUS). Podstawowy wykorzystany przez niego 180 - dniowy okres zasiłkowy skończył się z dniem 14.04.2018r.

W dniu 17.04.2018r. E. B. (1) złożył wniosek o przedłużenie okresu wypłaty zasiłku chorobowego.

Lekarz orzecznik P. Terenowej KRUS, orzeczeniem z dnia 09.05.2018r. orzekł, na podstawie ustalonego stopnia naruszenia sprawności organizmu, iż odwołujący się do sierpnia 2018r. jest czasowo niezdolny do pracy w gospodarstwie rolnym i kwalifikuje się do skierowania na rehabilitację leczniczą realizowaną przez KRUS (dowód: orzeczenie z dnia 09.05.2018r. akta KRUS).

Orzeczenie to zostało zakwestionowane przez Lekarza (...) Inspektora Orzecznictwa Lekarskiego KRUS i odwołujący się został skierowany na badanie przez Komisję Lekarską KRUS. Komisja Lekarską KRUS w orzeczeniu wydanym w dniu 07.06.2018r. stwierdziła, że E. B. (1) nie jest niezdolny do pracy oraz nie stwierdziła naruszenia sprawności jego organizmu w stopniu powodującym czasową niezdolność do pracy w gospodarstwie rolnym. W opinii komisji odwołujący nie kwalifikował się także do skierowania na rehabilitację leczniczą KRUS (dowód: orzeczenie Komisji Lekarskiej z dnia 07.06.2018r. – akta KRUS).

Konsekwencją tegoż orzeczenia było wydanie w dniu 20.06.2018r. zaskarżonej decyzji, mocą której na podstawie przepisów ustawy z dnia 20 grudnia 1990r. o ubezpieczeniu społecznym rolników, odmówiła E. B. (1) prawa do przedłużenia okresu zasiłku chorobowego od dnia 14.04.2018r. z uwagi na fakt, że Komisja Lekarska Kasy w dniu 07.06.2018r. nie uznała odwołującego się za niezdolnego do pracy. Stwierdziła, że brak jest podstaw do dalszej wypłaty zasiłku chorobowego. (dowód: decyzja z 20.06.2018r., znak (...) - PS. (...) - 70.2018, (...) - akta KRUS).

Zgodnie z przepisem art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 20.12.1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników - zasiłek chorobowy przysługuje ubezpieczonemu, który wskutek choroby jest niezdolny do pracy nieprzerwanie przez co najmniej 30 dni. Zasiłek chorobowy przysługuje za okres czasowej niezdolności do pracy, jednak nie dłużej niż przez 180 dni (art. 14 ust. 2). Stosownie do ust. 3 art. 14 ww. ustawy- jeżeli po wyczerpaniu okresu zasiłkowego (180 dni) – ubezpieczony jest nadal niezdolny do pracy, a w wyniku dalszego leczenia i rehabilitacji rokuje odzyskanie zdolności do pracy, zasiłek chorobowy przedłuża się na okres niezbędny do przywrócenia zdolności do pracy, jednak nie dłużej niż o dalsze 360 dni. Zgodnie natomiast z ust. 6 tego artykułu zasiłek chorobowy z tytułu czasowej niezdolności do pracy, trwającej dłużej niż 180 dni, przyznaje się i wypłaca na podstawie prawomocnego orzeczenie lekarza rzeczoznawcy KRUS lub komisji lekarskiej KRUS – art. 46 ust. 1 i 2 ustawy.

W przedmiotowej sprawie zasadniczą kwestią było ustalenie, czy stan zdrowia odwołującego się E. B. (1) uzasadniał przedłużenie okresu wypłaty zasiłku chorobowego na dalszy okres ,tj. po dniu 14.04.2018r.

W tym celu tut. Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego lekarza z zakresu (...), mając na uwadze schorzenia na które był leczony ubezpieczony w okresie zasiłkowym. Biegły sądowy, po badaniu odwołującego się i dokładnym przeanalizowaniu dokumentacji medycznej rozpoznał u E. B. (1) stan po skręceniu stawu skokowego prawego, wygojony z nieznacznym ograniczeniem funkcji stawu skokowego. Biegły mając na uwadze powyższe rozpoznanie orzekł, iż schorzenie występujące u odwołującego się i stopień jego zaawansowania nie uzasadnia przyznania prawa do przedłużonego zasiłku chorobowego. Uzasadniając swoje orzeczenie podał, że na podstawie przeprowadzonego badania podmiotowego, przedmiotowego odwołującego się i analizie dokumentacji medycznej jego leczenia – stwierdził, iż przebyty uraz upośledza funkcję statycznie – dynamiczną stopy prawej w stopniu niewielkim i daje podstawę do uznania odwołującego się za zdolnego do pracy w gospodarstwie rolnym (dowód: opinia k. 8-9).

E. B. (2) nie złożył żadnych merytorycznych zarzutów do opinii biegłego , jedynie na rozprawie w dniu 7 listopada 2018r. stwierdził ,że nie zgadza się z orzeczeniem biegłego, że jest zdolny do pracy w gospodarstwie rolnym (vide: świadczenie złożone na rozprawie w dniu 07.11.2018r. k. 19).

Sąd stwierdził, że opinia biegłego sądowego stanowi wystarczającą podstawę do ustalenia stanu zdrowia odwołującego się E. B. (1) po dniu 13.04.2018r.

Wskazać należy, iż biegły dokonał badania odwołującego się i analizy dokumentacji medycznej jego leczenia i na tej podstawie sformułował wnioski opinii. Przedstawiona opinia zawiera podstawy teoretyczne, sposób motywowania przez biegłego jest przekonywujący, a wnioski przez niego sformułowane są stanowcze. W tym stanie rzeczy Sąd oceniając opinię pod względem fachowości, rzetelności i logiczności, doszedł do wniosku, iż została ona sporządzona w oparciu o fachową wiedzę i praktyczne doświadczenie zawodowe biegłego, w konsekwencji podzielając zawartą w niej konkluzję.

Z uwagi na powyższe okoliczności opinia ta, w ocenie Sadu, może stanowić miarodajny i wiarygodny dowód pozwalający na ferowanie rozstrzygnięcia sprawy. Brak jest jakichkolwiek podstaw, które mogłyby podważyć rzetelność i prawdziwość wydanej opinii.

W związku z powyższym, podzielając w pełni wnioski płynące z opinii biegłego sądowego, Sąd uznał, że stan zdrowia E. B. (1) nie uzasadnia przedłużenia jemu okresu wypłaty zasiłku chorobowego na dalszy okres tj. od dnia 14.04.2018r.

Mając powyższe na uwadze Sądna podstawie przepisu art. 477¹⁴ § 2 k.p.c orzekł jak w wyroku.